

Metams 8 r., pusmečiui 4 r.
20 k., 3 mėnesiams 2 r. 20
kap., 1 mėnesiui 70 k.

UŽSIENIUI
metams 11 r.; 9 mėnesiams
8 r. 40 k., 6 mėnesiams
(pusmečiui) 5 r. 75 k.; 3
mėnesiams 2 r. 90 k.; 1
mėnesiui 1 rub.

SKELBIMAI:
Pietų, šlaitų (4 k.) prie
teksta 90 k., po teksto 40 k.

Lietuvių Balsas

Darbo ieškantiems: eilė
15 k. Giminių ieškantiems:
eilė po teksto 15 k.

REDAKCIJOS
ir ADMINISTRACIJOS adre-
sas: Petrapilis, Sapery g-lė,
n. 9. b. 9. Telef. 286-46.

REDAKCIJA visais reika-
lais priima kasdien, be se-
kmadienių, nuo 12 v. diena
ligi 4 val. vakaro.

Skyrium numeris
10 kap.

Metai III.

Petrapilis, 1917 m. gegužės 14 d.

N° 33 (162).

Petrapilis, gegužės 14 d.

Paaiškinimai

Kaip rinkti atstovus į Rusijos Lietu-
vių Seimą, Lietuvių Tautos Tarybos
šaukiamą, ir paskirtą gegužės m.
27-tą d.

I.

1. Susirinkimus, kurie rinks at-
stovus į Seimą, sušaukia vietos Seimo
Organizacijos Komisija gegužės m.
14-tą, arba 21-mą, arba 22-tą dieną,
žiūrint kurią dieną kur patogiau.

2. Kur-nors, del ypatingų sąlygų,
negalint minėtomis dienomis rinkimų
atlikti, reikia, kad vietos Seimo Or-
ganizacijos Komisija iš anksto pa-
skirtų rinkimams tam tikrą dieną.

3. Kiekvienoj Lietuvių kolonijoje
visi šitos kolonijos lietuviai renka į
Seimą atstovus tą pat dieną ir tą pat
valandą.

Pastaba. Lietuvių Tautos Taryba
supranta, kad tokiu būdu kai kur ir kai
kas negalės apieiti savo šeimynos ir išpil-
dyti piliečio priedermės — dalyvauti rinki-
muose atstovų į Seimą. Bet tat, Lietuvių
Tautos Tarybos nuomone, šiomis rinkimo
sąlygomis neišvengtina blogybė, kuri atly-
ginama rinkimų taisyklų.

4. Didesnėse lietuvių kolonijose,
kur yra daugiau kaip du šimtu lie-
tuvių, turinčių teisę dalyvauti rinki-
muose, gali būti šaukiami keli susi-
rinkimai, bet dviem sąlygom: a) kad
visi tie susirinkimai, įvairiomis mie-
sto-kolonijos vietomis šaukiami, eitų
tą pat dieną ir tą pat valandą; ir b)
kad susirinkimuose dalyvautų ne ma-
žiau kaip du šimtu rinkikų.

5. Didesnėse lietuvių kolonijose,
susirinkimuose, kurie renka atstovus
į Seimą, gali dalyvauti ne tik du
šimtu rinkikų, bet ir daugiau. Tokie
susirinkimai, kuriuose dalyvauja dau-
giau kaip du šimtu lietuvių, turinčių
teisę rinkti atstovus į Seimą, renka
taip: nuo 200 iki 300 — vieną atsto-
vą, nuo 300 iki 500 — du atstovu,
nuo 501 iki 700 — tris atstovus ir tt.
Šitokiuose atsitikimuose atstovai ren-
kami taip-pat paprasta balsų dau-
guma.

Pastaba. Lietuvių Tautos Taryba
aiškiai mato tokių rinkimų (mažoritarė si-
stema) ydas. Lietuvių Tautos Taryba su-
pranta, kad taip renkant kai kuriomis vie-
tomis mažumos atstovystė gali būti nu-
skriausta. Bet Lietuvių Tautos Taryba
neranda galimybę sinlyti proporcingą rinki-
mo sistemos del dviejų priežasčių: a) pirmą
kartą, mums Seimą rinkimo teisiškėmis
renkant, mūsų visuomenė turi permaža ži-
nių ir praktikos, kad galėtų įvykinti, šiuo
metu ir sąlygomis ypač painius, rinkimus
proporcinga sistema; ir b) proporcinga
rinkimo sistema reikalauja daug priuošia-
mojo darbo ir gero aparato, kuris visuo-
met, rinkimo metu ir po rinkimų, galėtų
kontroliuoti visas rinkimo detales.

6. Kuriam-nors susirinkimų, del
tų ar kitų priežasčių rinkimų neatli-
kus, susirinkimo nutarimu rinkimai
perkeliami kitai dienai, bet ta sąlyga,
kad visi susirinkimo dalyvautojai būtų
surašyti ir tik jie turėtų teisę daly-
vauti rinkimuose.

II.

1. Kiekvienos lietuvių kolonijos
Seimo Organizacijos Komisijoj narių
negali dalyvauti mažiau kaip trys
žmonės.

2. Kiekvienoj lietuvių kolonijoj
Seimo Organizacijos Komisija šaukia
visus susirinkimus, kuriuose renkama
atstovai į Seimą.

Pastaba. Jeigu kur-nors arba kuri-
nors partija arba rinkikų būrys (nemažiau
kaip du šimtu žmonių) norėtų patys su-
šaukti savo žmonių susirinkimą ir tame
susirinkime išrinkti atstovus į Seimą, tai
jie turi: a) iš anksto pranešti šitokią savo
norą vietos Seimo Organizacijos Komisijai
ir gauti jos pritarimą; b) draug su vietos
Seimo Organizacijos Komisija sudaryti tam
tikrą Komisijėlę (ne mažiau kaip trys žmo-
nės) šaukiamąjį susirinkimą tvarkyti ir rin-
kimus vesti.

3. Didesnėse lietuvių kolonijose,
kur šaukiami keli susirinkimai, Vie-
tos Seimo Organizacijos Komisija
skiria Komisijėles (ne mažiau kaip
tris žmones) kiekvienam susirinkimui
skyrium.

4. Vietos Seimo Organizacijos
Komisija duoda išrinktiems atstovams
išrinkimo paliudijimą.

5. Visus savo nutarimus del rin-
kimų organizavimo, taip-pat del pačių
rinkimų vietos Seimo Organizacijos
Komisija protokoluoja visų Seimo
Organizacijos Komisijos narių pa-
rašais.

III.

1. Balsavimas eina kamuoliais
arba uždengtais raščiukais, žiūrint
kur kaip patogiau.

2. Balsavimo būdą — kamuoliais
arba uždengtais raščiukais — iš ank-
sto nustato vietos Seimo Organizaci-
jos Komisija.

**Balsavimo tvarka balsuojant kamu-
oliais.**

Susirinkimui besirenkant, kiek-
vienas, kuris eina į salę užrašomas
tam tikram lape Komisijėlės ne ma-
žiau kaip trijų žmonių.

4. Užrašoma: numeris iš eilės,
vardas ir pavardė, kiek turi metų ir
iš kur kilęs (tik gubernija*).

Pastaba. Užrašoma tik gubernija
kilusių iš Kauno Suvalkų ir Vilniaus gu-
bernijų, visiems kitiems užrašoma „kitur.“

5. Susirinkimo pirmininkui pra-
nešus, kad jau prasideda rinkimai:

a) visos durys į salę uždaromos
ir daugiau į salę nebeleidžiama;

b) komisijėlė, rašiusi į salę ei-
nančius, pažymi sąrašė, kiek iš viso
atėjo rinkikų ir pasirašo po sąrašo;

c) sąrašas atiduodamas susirin-
kimo prezidiumui;

č) susirinkimo pirmininkas pra-
neša, kiek reikia rinkti atstovų pa-
gal skalčiaus atėjusių rinkikų.

d) statoma tiek dėžių kamuoliams
mesti, kiek yra susirinkimo pažymė-
tų kandidatų;

e) visi rinkikai šaukiami po vie-
ną pagal sąrašo prie urnų ir sąrašė
pažymima, kad pašauktasai balsą
padavę;

i) susirinkimo išrinktoji kamu-
oliams suskaityti komisija, balsavimui
pasibaigus, suskaito kamuolius ir su-

k) susirinkimo pirmininkas pra-
neša balsavimo rezultatus ir pažymi,
kas yra išrinktas atstovu arba atsto-
vais.

*) Užrašymo forma:

Pažymėjimas ar balsą pa- davęs, ar ne.				
Is kur kilęs (tik guber- nija).	Kauno	Vilniaus	Suvalkų	Kitur.
Am- žius.	27	49	35	18
Vardas ir pavardė.	Ramona Vaitaitis	Algirdas Sargelis	Alena Vizbarienė	Daiva Rimkaitė
Nė iš eilės.	1.	2.	3.	4.

**Balsavimo tvarka balsuojant uždeng-
tais raščiukais:**

6. Susirinkimui besirenkant, kiek-
vienam, kuris eina į salę, duodama
kortelė su numeriu, pradedant
pirmuoju, kad kiekvienoj valandoj ga-
lima būtų įsakmiai žinoti, kiek salė-
je susirinkusių.

7. Šitą gautąją su numeriu kor-
telę rinkikai daboja, kad nepametus
r, susirinkimo pirmininkui pranešus,
kiek reikia rinkti atstovų, joje įrašo
vardus ir ir pavardes tų žmonių, ku-
riuos jie nori rinkti atstovais.

Pastaba. Galima rašyti tik tiek
žmonių, kiek atstovų susirinkimui pridera
pagal pirmininko pranešimo išrinkti. Jei
kas parašytų daugiau (pvzd.: susirinkimas
tegali rinkti tris atstovus, o rinkikas para-
šęs kortelėje penkis žmones), joje kortelė
atmetama ir jo balsas pražūna; b) balsai,
paduoti rinkikų nenumuotomis kortelėmis,
gautomis įeinant į salę, paskaitomi ir ne-
atmetami.

8. Susirinkimo pirmininkui pra-
nešus, kad jau prasideda rinkimai:

a) visos durys į salę uždaromos
ir daugiau į salę nebeleidžiama;

b) užrašoma į protokolą, kiek
buvo į salę įėjusių pagal paskutinės
į salę įėjusio kortelės numerio, ir
sulyg to susirinkimo pirmininkas pra-
neša, kiek reikia rinkti atstovų;

c) visi prašomi iš lėto po vieną
eiti iš eilės pro duris ir paduoti savo
kortelės;

č) prie visų durų tam tyčia su-
sirinkimo išrinktieji žmonės (ne ma-
žiau kaip po tris) atima nuo rinki-
kų kortelės ir užrašo jų vardą ir
pavardę, kiek metų turįs ir iš kur
kilęs;

Pastaba. Užrašoma gubernija tik
kilusių iš Kauno, Suvalkų ir Vilniaus gu-
bernijų, visiems kitiems užrašoma „kitur.“

d) visiems rinkikams tokiu būdu
iš salės išėjus ir kortelės padavus,
tie, kurie rinkę prie durų kortelės ir
rašę sąrašus, pažymi sąrašuose, kiek

paduota kortelių ir po sąrašo pasi-
rašo, o kortelės paduoda susirinki-
mo išrinktai komisijai kortelėms skai-
tyti.

e) komisija kortelėms skaityti
suskaito kortelės ir parašo proto-
kolą;

f) susirinkimo pirmininkas pra-
neša balsavimo rezultatus ir pažy-
mi, kas yra išrinktas atstovu arba
atstovais.

IV.

Išrinktieji į Rusijos Lietuvių Sei-
mą atstovai vežasi su savim vietos
Seimo Organizacijos Komisijos iš-
rinkimo paliudijimą ir be to kaip
kontroliuojamą medžiagą: 1) visus
vietos Seimo Organizacijos Komisi-
jos protokolus, 2) visų ten buvusių
susirinkimų, kuriuose rinkti atstovai,
protokolus ir 3) visų, rinkimo susi-
rinkimuose užrašytų, rinkikų sąrašus,
vis viena ar kamuoliais ar už-
dengtais raščiukais balsuojant,
**Lietuvių Tautos Tarybos Seimui Su-
šaukti Komisija.**

Petrapilis, gegužės 9 d., Basko-
vo g-lė, 34-1.

Ant. Graurogkas.

Lietuvos legijonai.

(Žiūr. „L. B.“ № 32).

Pavojus bus nedaug kuo sumažin-
tas, nes ir lenkų pulkai milijoninėse
mūsų fronto armijose sudarys tik labai
nežymų procentą. O kad jau lenkai
pasinaudos, sučiupe į savo spąstus
mūsų jaunikačius, tai nėra mažiausios
abejonės. Tie vyrai žaliukai, Lietuvos
viltis, ne tik bus mums pražūve, bet jų
dauguma taps mūsų įdėjos priešin-
kais.

Nekalbant jau apie specialų mūsų
Jonukų ir Petriukų mankštinimą dresi-
ravimą, juos su lenkais suriš tai, kas
daugiausia riša žmones: bendri vargai,
laimės ir nelaimės, bendrai pralietas
kraujas del vienos idėjos. Mūsų nesu-
sipratusių vaikinių sielose visa tai pa-
darys tikrą perversmę. Jauni, dar ne-
subrendę, ne ką gera ir prakilnu ma-
tę savo sodžiuose, vienkiemiuose ir
dvaruose, prabuvę ilgą laiką visai sve-
timoje, mažiaus kultūringoje, negu jie,
rusų kareivių minioje, išsilgę kažko
geresnio, jie urumu jau stoja ir stos į
katalikų pulkus*). Pakliuvę ūmai iš
prievartos ir prispaudimo apystovų te-
nai, kur taip viskas drauginga, širdin-
ga ir kupina karščiausių norų ir entu-
zijazmo... na, vyručiai, tai gal ir mūsų
inteligentų kuris su didesniu tempera-
mentu ir šiek tiek atbukusiais Lietuvai
jausmais nebeįstvertų. Ką gi besakyti
apie mūsų žalųjį jaunimą!

Pulkuose buvimas tai sudarys jų
gyveninė epoką — tai bus spalvotas
posmas, kuris savo spindaliais švies
jiems per visą likusį gyvenimą. Bet
ką apie tai ilgai kalbėti? Nejaugi mes
nežinome, kiek mūsų brolių ir seselių
žuvo Lenkijos jūroje, pradedant nuo
nelaimingos Liublino unijos. Visos ge-
riausiosios mūsų tautos pajėgos lenkų
pusėje. Nebekalbant jau apie Micke-
vičių, Narbutą, Kasciuską ir kitus žino-
mus iš istorijos žmones, nors ir šian-
dien lenkų legijonų tvėrėjas žymiau-

sias šių dienų naujos Lenkijos tvėrime žmogus — Pilsudskis yra kilęs iš Žemaičių, jo gi dešinėji ranka, generolas Januškaitis, askus ar nutautęs lietuvis. Tuos žmones kaltinti ar visai nemana. Nebegalėdami ar nemokėdami rasti savo talentams pritaikymo mūsų visuomenėje, jie liko pagauti augštesnės lenkų kultūros.

Bet, vyrai, jei mes, kaip tauta, norime prisikelti iš numirėlių, tai su tuo turime skaitytis, turime savo gyvenime tvirti atsakomas formas.

Taigi, piliečiai mano nuomone, svarbiausias pavojus ne tenai, kur žiūri kai kurie iš mūsų. Mūsų jaunimas ar lietuvių ar lenkų pulkuose bemaž lygiai taip pat gali atsidurti pavojingose apylostovose; pavojus gi jų lietuviškai sielai lenkų pulkuose nebeišvengiamas. Dar vėl ir apie tą patį pavojų — būti išmušiams — galima jau dabar smarkiai paabejoti dar ir dėlto, kad karas jau baigiasi. Tai aišku, nes duonos ir kareivių stoka privers jį baigti. Kad duonos trūksta, visi senai atjaučiame; kad kareivių gali pritrūkti, matome iš vis augančio desertų skaičiaus. Pagaliaus visų pasaulio demokratijų dienos obalsis — pabaigti karą kuoveikiausiai. Be to, yra jau ir kitoniškos rūšies simptomų, kurie rodo, kad karas greitai baigsis. Paminėsiu žinomus man: rusų S.-D. laikraščio „Novaja Žizn“ № 2-me rašo, kad Čikagos jėgų biržoj kviečių kaina labai nupuolusi š. mėn. 19 d. per kelias valandas, nes buvę biržoje gauta žinių, kad šveicarijos pasiuntinis pranešęs prezidentui Vilsonui, kad Vokioje daugelyje vietų iškilę streikai, ir Betmanas-Holvegas žada ketvirtadienyje padaryti taikos pasiūlymą. Amerikos birža, sako „N. Ž.“, visados pasižymėdavo savo geromis informacijomis, taigi tie atsitikimai rodo, kad taikos šansai auga. Antra, pasakoja tas pats laikraštis, Austinas Čemberlenas viename viešame pokilyje paskelbęs, kad anksčiau, negu pasibaigs lordo-mero įgaliojimai, kurie bus iki š. m. spalio m. 27 d., mes visi galėsime išrūkyti taikos pypkę, priešingai nugalėję. Tai žodžiai oficialios Anglijos, ir jie turi savo reikšmę.

Lietuvių legijonų sudarymas, paimdamas nemažą laiko, sumažina mūsų jaunimui pavojų. Pakliuvę į jau esan-

čius lenkų ar kitus pulkus, kareiviai lietuviai jau dabar gali susitikti su giltinės šmėkla, lietuvių gi pulkai, kol nesusiorganizuos, negalės dalyvaudami mūsųose. Tokiu būdu priešininkai su savo argumentu turėtų būti kaip tik jų šalininkai. Tai toks antilegijonistų svarbiausio išrodymo silpnumas.

Dar vienas ryškus dalykas: besikalbant su daugeliu iš jų gaunamas įspūdis, kad čia žmonės lyg ir tikrai susirūpinę mūsų jaunimo likimu, bet jų sielos gėlmėse, gal kartais net nežinant jiems patiems, kažin kur giliai giliai pasislėpusi tūno baimė priekšti savo kailį. Tai ypač jauti kai kurių lietuvių karininkų tarpe, kurie užima vietas kanceliarijose, ligoninėse ir kitose panašiose įstaigose ir parako, kaip sako, niekad nėra uostę.

Na, vyručiai, versti jums nieks neturi teisės. Gyvastis tai yra augščiausias kiekvieno žmogaus turtas, dėl jo tikta jįsai pats, o niekas kitas, turi teisės daryti tokį ar kitokį nusprendimą. Nebegalėdami ištesėti čia, pasitraukite kiton dirvon, kur galite būti naudingi visuomenei, ir nekliudykite tiems, kurie gali. Nieks už tai neturės teisės daryti jums kokių nors priekaištų, ir jūsų garbė nuo to neturės nukentėti.

Sakote, tą klausimą pirmučiausia turime išrišti mes kareiviai. Ne, vyručiai, ir mes, tuo tarpu civiliai, esame tokie pat busimosios laisvos Lietuvos piliečiai, kaip ir jūs! Tas klausimas nėra kokio nors luomo, sluogsnio ar partijos klausimas, tai yra visos Tautos klausimas, nuo jo gal pareis Lietuvos laisvės likimas. Ir, manau, kad mes, kurie giname jį, mokėsime reikale parodyti tai ir darbu!

Savo laiku mes nebijojome gabenti ir platinti lietuviškus raštus, o už tai grėsė mums Sibiras; 1905 ir šeštais metais nebijojome steigti Lietuvoje kovos būrius ir vykinti Didžiojo Lietuvos Seimo nutarimus, o už tai grėsė mums kartuvės; putėme prieš vėją, kaip sakydavo mūsų senukai, žodžiais, — nebajojosime, vyrai, ir dabar stoti į Tėvynės sunų eiles, jei tat jai bus reikalinga! Taigi, vyrai, jei mes smarkiai giname lietuvių pulkų reikalingumą, tai tik dėl to, kad ir patys su džiaugsmu

dalyvausime juose ir stengsimės būti kitiems pavyzdžiu.

Yra dar ir tokių antilegijonistų tarpe, kurie sako, kam, girdi, mums, legijonai? kam, galų gale, Lietuva? Mes jau prigudę prie rusų. Galime eiti tik su jais išvien, galime dalyties kartu jų laimėmis ir nelaimėmis, negalime naudoties tuo, ko jie jau yra pasiekę ir dar, be abejo, pasieks. Separatizmas nereikalingas.

Su tokiais, vyrai, ginčyties jau bergždžias darbas! Pasirinkti sau kelią jų dalykas, nieks jiems tai užginti negali. Bet, jeigu jie, užmirę tas pilkasmėgių minias, likusias Lietuvoje, iš kurių mes visi esame kilę, rūpinasi vien tik savimi, jeigu jau juose apmirė visi siūlai, kurie riša mums su mūsų broliais lietuvišiais, likusiais tenai Lietuvoje, tai jie mums, lyg tos sausos, nukritusios nuo gyvo medžio, šakos, pakliuvusios į svetimą pečių, ir rūpinties ar ginčyties su jais neverta. Ir taip per daug ginčų, o permaža darbų.

(Bus daugiau.)

Ilukštos mokytojų seminarija.

Iš Žemgalių Gryvos, Kuršo gub., į Jaroslavlę evakuota Ilukštos mok. seminarija. Seminarijos kursas ketverių metų: įžengiamoji ir trys klasės. Kvotimai reikia laikyti tiksliai į žengiamąją. Į seminariją priima vaikus krikščionis ne jaunesnius kaip 15 ir ne vyresnius kaip 18 metų, neskindami tautos ir luomo. Šiais metais stojamieji kvotimai prasidės rugpjūčio 21 d. (s. st.). Norintieji stoti seminarijon turi paduoti prašymą direktoriaus vardu. Prie prašymo reikia pridėti gimimo metrikai ir raupų įskiepijimo (liudijimas). Neturintieji gimimo metrikų gali paduoti gimimo liudijimą Komiteto įgaliojotinio.

Įstojant, reikia mokėti dviklasį mokyklų kursas iš šių dalykų: tikybos, rusų kalbos, aritmetikos, geometrijos, rusų istorijos, geografijos ir prigimties mokslo. Geriau išlaikysieji kvotimą gauna stipendiją, po 15 rub. mėnesiui, knygas, popierių ir kitus mokslo įrankius. Stipendijas greitai laiku žada padidinti ligi 30 rub. mėnesiui.

Šiais metais yra daugiau ne 10 atliekamų stipendijų. Nestipendijotai turi mokėti 30 rub. metuose už mokslą. Už pabėgėlius moka Tatjanos Komitetas. Pabėgėlai lietuviai gaus pašalpos taip pat iš lietuvių komiteto.

Tikybos moko gimtąja kalba. Del to, kad seminarijoje moks ir tebesimoko mažas lietuvių skaičius (dabar tesimoko tik šeši lietuviai), nebuvo galima įvesti Lietuvių kalbos pamokų; jeigu susirinktų didesnis lietuvių skaičius, tada būtų leistos ir lietuvių kalbos pamokos.

Laikau reikalinga pažymėti, kad slavų kalbos (церковно-славянскій яз.) nerusams, stojant, nereikia.

Norintieji sužinoti smulkmenų tereikala lauja programos šiuo adresu: г. Ярославль, Варваринская 12. Канцелярия Илуктской семинарии.

Mok. Fel. Sruoginis.

—:—

Feljetonėlis.

Aišbė.

Iš atliekamojo literato užrašų.

XXVIII.

Pienpuodis.

Pienpuodyje smetonėlė, užsitraukus ant pieno paviršiaus, smaguriauja savo augštenybėje, neatsigėrėdama plačiu horizontu. Tautų grumulėliai, iškilę į viršų, kaip kokie inteligentai, spiečiasi krūvomis, neva partijomis, ir ima lemti saldaus pieno likimą.

— Pažinę šviesą, mes supratome, koks niekingas gyvenimas ten žemai tamsioj puodynėje. Kokia nelygybė! Koks nesupratimas pieno masės! Taip toliau neturi būti.

Atėjo šeimininkė, tasai puodynės Fatumas, atėjo ir dėl savo nesupratamų puodynė lygybės tikslų sumaišė pieną su smetonėle ir sumaišius atsiplė visos masės dalelę.

Tegyvuojia revoliucija! Tegyvuojia lygybė! — Šaukia samazėjęs puodynės turinys.

Bet po valandėlės neįmatomu revoliucijos keliu tautų grumulėliai vėl ima telktis viršuje, tverdami da-sto-resnį smetonos sluogsnį.

Nėra puodinėje lygybės. Lygybė rasime tikrai Fatumo pilve! — nusprendė prityrusieji masės individai.

A. Vienuolis.

Pirmas Maskvos lietuvių susirinkimas, patekęs visos Rusijos piliečiams laimės ir laisvės saulei!)

— Dievui tik ant garbės, sakau, šitas Cibą-Rokakį, — skundėsi per pertrauką viena pabėgėlė kitai, — prikaltė, atsivedė net iš Bogorodsko... eikite, sako, eikite, mes nugriausime Komitetą, pasiimsime pinigų, o patys pasistatysime sau didelį didelį, bent poros varstų ilgumo baraką ir gyvensime visi išvien: nereiks, sako, nei šliubų, nei vaikų krikštyti, ir dirbsime, sako, nedaugiau kaip keturias valandas... o čia dabar klausyk tu žmogus, kaip ponai tarp savęs koliojas ir kelk ranką, kada jie kelia...

— Suprasi mat tu prastas kaimietis, ką mokyti žmonės tarp savęs kalba, — atsakė jai kita ir abi dusaudamos išėjo prieangin.

— O! ir tamsta, dėduk, čia... Malonu, malonu, — sušuko Greitakojis, pamatęs susirinkime seną pažįstamą, benutautantį lietuvių darbininką; — o aš maniau, kad tamsta visai jau sugudėjęs ir lietuviškai pamiršai...

— Kur čia pamiršai — dabar toks laikas: šelpininkų va draugijon prisiršiau ir vaikus pradėjau lietuviškai mokyti... Bet šiandien pas jus gi ir susirinkimas... ar visados...

Greitakojis parądo, užsikosėjo delnan, bet greit susigriebė;

— Okas gi čia, tamsta, su maišu susirinkimuosna vaikščioji, ar miestsargius gaudai?..

— Cha-cha-cha, — nusikvatojo dėdukas, — apgavo, kad jus paibelfis, stu-

dentukai: parbėgo namo, sako, bėgk greičiau, dėduk, nuovadoj milicininkai už dyko žmonėms anglius dalija; na, sakau, Dieve duok jums sveikatą: maža, maža dvi trirablės kišenėje paliks. Sugriebiau trinity, nubėgau, žiūriu: nuovados vietoj tik pelenai ir kaminai testirkso; ne tik angliai išrankioti, bet ir pamatas išgriautas... Ak va, dar radau pelenuos: sako nuo kulkosvydžio esanti rankelė... — parodė Greitakojui išėmęs iš maišo mirties įrankio liekanas, — kursistė rublinę davinę — neatidaviau: parnešiu namo, bet bus Jonukui žaishlas, o man paminklėlis.

Nesuspėjo dėdukas atgal įkišti maišan kulkosvydžio rankelės, kaip klykdamas išvarto iš salės prieangin savo „argumentais“ „valstietis“ Ašmantini. Greitakojis atsidūrė kertėj, dėdukas, gindamasis kulkosvydžiu, išurbėjo pro duris; maestro gi Ašmantini užšokęs ant stalo suriko:

— Jūs mūsų... jūs mūsų, o mes jūsų. Kiti gi visi, kurie kreipsis į jus, tai žinokite bus provokatoriai ir jūsų naudotojai... Bėda jums, jei jų paklausysite ir jais įtikėsite... Bėda tada jums, vargšai, bėda... Kai tik ateis jie pas jus — tuoj gesinkite žiburius ir...

Su tuo „ir“ iš užpakalio niuktelėjo jam nugaron kažkoks maža barzdike, bet didelė taktika studentas, ir „valstietis“ maestro, Dievui dėkui nepabaigė.

— O dabar visi eikite namo, — paiminė maestro „valstietis“, Smolen'e, — ir nepamirškite, ką mes čia jums sakėme ir ko mokino jus, jūsų vienintelis pirmininkas ir globėjas Cibas-Rokakis... Nepamirškite jo šventų žodžių, kad „visos kitos partijos tai yra tik mėsas vežėti mūsų partijai“ ir kad visi kiti, pradedant nuo Gedimino, Kestučio, Didžiojo Vytauto ir baigiant „komitetnikais“, tai yra vien jūsų skriaudėjai,

kraugeriai ir buržujai naudotojai... Mūsų gi tėvynė ten — kur duona!

— Nepamirškime!..

— Neprišileisime!..

— Nepasiduosime, — šaukė „argumentai“ visi kartu ir kiekvienas atskirai.

Prieangyje pakilo toks trukšmas, kad eidami pro šalį laisvi piliečiai net susilaikydami stebėjos, kaip karštai lietuviai džiaugėsi laisvės susilaukę.

— Kuris Cibas-Rokakis? — šiek tiek atsipeikėjęs paklausė Greitakojis vieną storakaklį, — bene tas, kurį iš Petrapiilio siuntė srovės?..

— Na, kad žinai, tai kam gi dar manęs klausai.

— Atsiprašau, bet aš girdėjau, kad vieną Rokakį nugabenę sanatorijon.

— A! ištikrųjų, koks tamsta naivus: na kad Rokakį nuvežė, tai partija atsiuntė iš Petrapiilio kitą, Cibą, o kad Cibą būtų nuvežė, tai jo vieton dar ką būtų atsiuntę... Ko gi čia, regis, nesuprasti... Iš tikrųjų, ir tamstai, kaip tam gydytojui, kiekvieną dieną kiti pagrindai... Bene farmaceutas esi?

Greitakojis pasijuto užgautas, pradėjo teisintis, vilioti, bet beviliodamas atsidūrė tokiam keblame padėjime, kaip du daktaru, Vietinės Lietuvių Rąjono organizacijos Rusų S.-D. D. P.-jos Mitlauerio, susirinkime Tautos Fondo reikalingumo nutarimą persvarstant.

Nepatenkintas storakaklis nuėjo šalin. Greitakojis nenusiminė ir, priėjęs prie kito buržujo, paklausė, kas per vienu tiedu ponu, kur sėdį prie stalo:

— Tai, tamsta, mūsų kolonijos du šulu: inžineris Našlaitavičius ir inžineris Pešiotas, — maloniai jam atsakė buržujas.

— Bet ispėk tamsta, kad geras, — atsikreipė į Greitakojį kitas, — kuris ju

buržujas storakaklis ir kuris proletaras?

— Tai, žinoma, Našlaitavičius buržujas — jau vien dėl to, kad fabrikantas...

— Ot, ir ne ispėjai, — nusijokė abu storakakliai, — kaip tik atbulai.

— Pešiotas, Pešiotas, gerai, kad dar jis ilgas kojas turi, kitaip jį būtų Bogorodsko daktaro S.-D. Mitlauerio „argumentai“ taip apipešioję, kad būtų palikęs nebe Pešiotas, o nupešiotas.

Greitakojis nieko nesuprato, bet kad vėl negautų nosies, paklausė apie ką kita:

— O kas per viena toji ponia?

— Kuri?

— O štai va, kuri sėdi tarpe pabėgėlių moterėlių, dekoltuota ir su aukso širdele daimantais sagyta ant krutinės... štai va pakėlė ranką su dideliu aukso grandiniu.

— Tai mūsų vieno didelio socialisto liaudininko „valstiečio“ žmona, kuri atranda, kad Lietuvos liaudis, niekuo nesiskirianti nuo Prancūzijos liaudies.

— Nejaugi ir ji i liaudį?

— Ne tik i liaudį, bet ir Komitetan per liaudį!

Ir vėl Greitakojis nieko nesuprato.

— Tai Dievui dėkui vienu kraugeriu bus mažiau, — prašnibždėjo priėjusi į Greitakojį kažkokia pabėgėlė.

— Ką tamsta?

— Gi Rokakį nuvežė ligoninė: gana privalgė jis mūsų kruvinų pyragų; mes jį smetona penėjome, nuo savo burnos atitraukusios paskutinę sviesto kruopelę jam nešėme, sūrius dėjome, o jis mums dabar — be šliubų!..

— Žinoma, paleistuvai — vieni batai kiek kaštuoja: tuoj matyt, kad Komitete tarnavo, — priėjo prie Greitakojio dar kelios pabėgėlės.

— Tai sumušime puodyne! —
 sukė masės svajotojai: tuomet turė-
 me visatinę ir amžinąją laisvę, o to-
 dį laisvėje rasime ir lygybę. —
 Bet kas ir kame toji galybė, kuri
 muštų pienpuodį? — Klausia filoso-
 fų: — mumise jos nėra. Kasdien mes
 aučiam tą galybę, bet jos pažinti ir
 išnaudoti neįstengiam. —
 Ar tik ne tokiam padėjime žmogus
 am žinomame pasaulyje?

Karininkų lietuvių balsai.

Vitebsko garnizono susirinkimas.

Vitebsko garnizono karininkų lietu-
 vių susirinkimas, kuris buvo 24 ir 26
 balandžio d., apsvaustęs lietuvių legi-
 onų organizavimo klausimą ir atsi-
 žvelgdamas į tai:

1) Kad Lietuva vokiečių užimta,
 tad suorganizuoti dabar iš esančiųjų
 Rusijoje lietuvių legijonai po didesnių
 mūšių nebus kuo papildyti ir turės pa-
 tys savaimė išnykti;

2) kad dabar pavasaris ir šiuo tar-
 pu pradėtas legijonų organizavimas
 gali tęstis visą vasarą, kuomet laukia-
 mi didesni su priešininku susirėmimai,
 tad atitraukimas iš veikiamosios armi-
 jos lietuvių karininkų legijonams orga-
 nizuoti gali išsukti rusų demokratijos
 prieštaištą, kad lietuviai nedalyvauja
 laisvės gynime;

3) kad organizavimas atskirų tauti-
 nių armijos dalių šiuo metu gali dez-
 organizuoti armiją;

4) kad susidariusi iš ivairių tauti-
 nių grupių armija bus silpnesnė, negu
 dabar yra vienoda armija;

5) kad vokiečiai taip pat gali sufor-
 muoti lietuvių legijonus, ir rusų armijoje
 esantieji lietuvių legijonai gali susitikti
 ir būti priversti kautis su savo bro-
 liais;

ir pripažindamas dar organizavi-
 mosi reikalingumą ir didelę organi-
 zavimo veikimo reikšmę, taip pat kreip-
 damas dėmę į paskelbtas laikraščiuose
 žinias apie lietuvių įtraukimą į lenkų
 legijonus ir latvių batalijonus, vienu bal-
 su nutarė:

1) pripažinti, kad šiuo laiku lietu-
 vių legijonų organizavimas nepageidau-
 jamas ir nereikalingas;

2) kvieisti lietuvius karininkus spie-
 sties į atskiras tautines organizacijas
 įvairiuose armijos skyriuose, tveriant
 karininkų draugijas, sąjungas, tarybas
 ir solidarai veikti įvairiuose politikos
 ir visuomenės klausimuose;

3) griežtai protestuoti prieš įtrauki-
 mą lietuvių, karininkų į lenkų ar latvių
 legijonus ir reikalauti, kad esantieji
 tuose legijonuose ir batalijonuose lietu-
 viai būtų kuogreičiausiai paleisti į
 savo pirmutinio tarnavimo skyrius. —
 Susirinkimo pirmininkas J. Grigaitis.
 Sekretorius Juoz. Bajoras.

Vitebsko Karininkų Lietuvių Drau-
 gija galutinai susidarė ir pradėjo veikti
 nuo balandžio 26 d. Draugijos Komitetas
 susideda iš 5 vyrų: pirmin. prap. Ant.
 Kondrato, jo padėjėjo kar. Jurgio
 Juozos, sekretoriaus kar. J. Bajoro,
 kasininko kar. vald. Kaz. Paulauskio ir
 nario feidfeb. Dom. Strieleckio.

Draugijos adresas: Витебскъ, Н.
 Монастырскій пер. 7, Комитету Литов-
 ской военной организации.

Gerbiamoji Redakcija!

Mes lietuvių būrelis, 20-ojo dragūnų
 Finlandijos pulko 7 maršinio eskadro-
 no 15 kareivių, tariame keletą žodžių
 apie lietuvių pulkus.

Skaitome laikraščiuose ir matome,
 kad tokių yra kareivių lietuvių, kurie
 trokšta „lietuviškų pulkų“. Mes tam
 esame priešingi. Klausime, nejaugi
 mums nėra kito išėjimo į šviesią Tė-
 vynės ateitį, kaip tik lietuvių pulkai.
 Kam statyti mūsų broliai į atskirus
 pulkus? Kad vienu kartu vokiečių grana-
 tos galėtų daugiau lietuvių išmūšti?
 Bendrojoje armijoje ne tiek nustosime
 gyvasčių, kiek jų galime nustoti atski-
 ruose pulkuose. Dabartiniam kare
 vieno ar kelių pulkų viekimas — lašas
 vandens jūroje. O jei mums tenka
 kęsti draugų rusų žiaurumas, tai tam
 yra ginklas — organizuotis po garni-
 zonus. Nereikia manyti, kad tuose
 pulkuose bus jau taip gera, kaip ro-
 dosi. Mes keliolika lietuvių pasikal-
 bėjė, randame, kad pulkai nereikalingi,
 ir nemanome į juos stoti jiems susi-
 darius.

Lietuvių būrelio vardu dragūnas Jo-
 nas Pakalka.

Balandžio 23 d. Ermakovo Technikos
 mokykloje Maskvos garnizono karininkų
 lietuvių Organizacinio Biuro buvo sušauk-
 tas 5 iš eilės susirinkimas. Susirinkime
 dalyvavo pravažiujanti į Petrapilį delega-
 cija (vienas aficeris ir 3 kareiviai) nuo lie-
 tuvių kareivių iš lenkų divizijos, esančios
 Kieve. Į susirinkimo prezidiumą buvo iš-
 rinkti: pirmininku junk. Papečkys, padėjėju
 savanoris Mulevičius ir sekretorium karei-
 vis Simonaitis. — Pirmiausia buvo svarsto-
 mas sumanymas steigti nuolatinę Maskvos
 garnizono karininkų lietuvių Tarybą, kuri
 galėtų reikale atstovauti ir tartis su vyriau-
 sybinėmis įstaigomis ir kitomis organizaci-
 jomis. Susirinkimas nusprendė įsteigti to-
 kią tarybą 6 žmonių: 2 aficeriu ir 4 ka-
 reivius. Į Tarybą išrinkti: pirmininku d-ras
 Bagdanavičius, aficeris Pupkis ir pavaduo-
 toju aficeris Misiurevičius, kareiviai: Mic-
 kevičius, Vaznevičius, Januševičius, Narbū-
 tas ir pavaduotoju savanoris Mulevičius.
 Po to buvo kalbama apie suvienijimą visų
 karininkų lietuvių organizacijų į vieną Są-
 jungą. Išaiškinti, kas bus tos Sąjungos
 centras, rasta reikalinga susižinoti su žino-
 momis jau organizacijomis.

Toliaus buvo svarstoma, koku būdu
 išgauti leidimas lietuvių pulkams steigti.
 Tuo tikslu susirinkimas išrinko delegaciją:
 aficeri Pulkį ir kareivius Urbanavičių ir
 Narbūtą, — kuri kartu su delegatais kieve-
 čiais važiuotų į Petrapilį ir, suėjus į kon-
 taktą su petrapiliečiais, kreiptųsi į Lai-
 kų Vyriausybę. Delegatų kievečių tarp
 kita ko buvo vaizdingai nupieštas vargin-
 gas kareivių lietuvių padėjimas lenkų legi-
 jonuose, kaip tai draudimas lietuviškai kal-
 bėti, tyčiuojimasis, neteisingas apkrovimas
 karinėmis pareigomis, pav. per Velykų
 Šventės lenkai šventė, o lietuviai turėjo
 atlikti visas sargybas ir visokius darbus.
 Atvykusį į susirinkimą atstovas nuo dar-
 bininkų kvietė kareivius prisidėti prie lie-
 tuvių gegužinių antrą Sekminių dieną, kurioje
 dalyvaus ir darbininkai. Susirinkimas mie-
 lai sutiko, kad ir kareiviai dalyvautų tose
 gegužinėse. Kiti klausimai buvo del stokes
 laiko atidėti kitam susirinkimui.

V. L.

Aukos

Lietuvių Karininkų Sąjungai.

Klimaitis 10 rublių, Karpinskas 2 r.,
 Cydemlas 3 r., Augutis 3 r., Karosas
 3 r., Narbūtas 2 r., Byla 2 r., Buzelis
 25 r., Kibirkštis 10 r., Vešota 1 r.,

I.S. Miliuskis 5 r., Alksninas 2 r., Kirna
 2 r., Dovydaitis — 50 kap., Mitrikas
 1 r., Bunikis 15 r., Judzentavičius 2 r.,
 Plučas 25 r. Viso labo 113 r. 50 k.
 Aukos priėmė:

Išdininkas Laurinaitis.

Korespondencijos.

VORONEŽAS.

Nuo šios vasaros čia lietuvių gim-
 nazijose bus daug atmainų: lietuvių kal-
 bos pamokų skaičius kiekvienoje kla-
 sėje bus daug didesnis (nuo trijų ligi
 šešių); vienoje kitoje klasėje ims, kiek
 girdėti, mokyti mūsų kalbą ir kitus
 mokomuosius dalykus, ne tik tai lietu-
 vių kalbą. J. Jablonskis, lietuvių ir lo-
 tynų kalbos mokytojas, dėl nesveikatos
 jau atsisakė nuo vietos; reikės, tur-
 but, kelių naujų mokytojų — lietuvių
 kalbai ir kitiems dalykams. Reikėtų,
 kad lietuviai mokytojai imtų patys ir
 iš kitur čia rinktis.

VORONEŽAS.

Balandžio 23 d. miesto žiemos tea-
 tre lietuviai pabėgėliai buvo suėję spau-
 dos atgavimo sukaktuvių paminėti.
 Teatras prisirinko pilnas; daugiausia,
 žinoma, buvo mokinių. P. Mašiotas,
 J. Kairiokstis, Čiurlionienė ir kun. Pen-
 kauskis papasakojo susirinkusiems apie
 senosios rusų vyriausybės persekiojimus
 spaudos draudimo metais, apie tuos
 vargus, kuriuos teko patirti ir tiems,
 kurie kitus švietė, ir tiems, kurie troško
 savo kalbą įgyti šviesos. Senesnieji tą
 pašnekesį iliustravo savo pačių atsi-
 minimais.

J. B.

HELSINKAI.

Mes, lietuviai, ligi šiol buvome vi-
 siškai pamirę suomių tautą, — tautą,
 kuri, turėdama daug augštesnę kultūrą
 už rusų, turėjo kartu su kitomis ma-
 žosiomis tautomis kęsti visokios rusiš-
 vėžimų savo dvasios plėtojimesi. Nors
 jų jungas buvo šimtą kartų lengvesnis
 už mūsų, bet jie skaudžiai jį jautė,
 nes iš tikrųjų skaudu buvo matyti, kaip
 puikus kultūros žiedai kartais min-

— Ir aš šitam nevydonui nesenai
 dar dvejas kelnes pasiuvau, kad jį
 bala!

— O aš, kumute, pasisakiau vyrui:
 o vyras, kad šoks ant manęs, aš, sako,
 ir tau ir tavo Cibui su Rokakiu kailį
 išpersiu, gyviems odą nulupsiu, aš,
 jums, sako, parodysiu barakus be šliu-
 byl!.. Kad įtužo, kad įtužo... Sakė ku-
 nigėliui apskusias.

— Na, Morkus tai jau geras ber-
 niokas.

— Geras?! Ir Ašmantinis sakė—ger-
 ras, o čia pasirodo, kad ir jis naudo-
 jas iš Komiteto mūsų kruvinu skatiku.

— Visi jie geri, kolei neprisilažo,—
 pabaigė ne be apmaudo pirmutinė ir
 ūmai visos nutilo.

— Kas čia Rokakį peikia, — nušo-
 kęs nuo stalo pribėgo „valstietis“ Smo-
 len'ė. — Eik čia, matuš, kam su bur-
 žuju kalbėtis: juk pati gi sakei, kad
 jus mūsų—mes jūsų, o dabar nesuspė-
 jau nusigrįžti ir jau su storakakliu sė-
 brauji...

— Aš, ponai, nieko, tik kad Roka-
 kis...

— Cibas-Rokakis nebetarnauja Ko-
 mitete, jis pats išstojo, — nutraukė ją
 „valstietis“ Smolen'ė. — Jis tam tik ir
 buvo įstojęs, kad susektų, kaip jus ko-
 mitetninkai apvoginėja... Neklausyk, kas
 ką kalba... Cibas-Rokakis pirmas jūsų
 draugas ir gynėjas... Stok štai čia vėl,
 matuš...

Po pertraukos susirinkimas tęsėsi
 toliau.

Tik ką buvo pradėję svarstyti apie
 technikos būdą rinkti į mažųjų tautų
 susirinkimą atstovus, kaip salėn įėjo
 nepažįstamas svečias ir paprašė tvar-
 kai žodžio.

— Tvarkai?.. Prašau, — sutiko pir-
 mininkas

— Kas čia per susirinkimas? Ar
 visų srovių čia dalyvauja žmonės? Ar
 turi teisę šis susirinkimas ką nors spre-
 sti lietuvių vardu... — kaip iš maišo pa-
 bėrė svečias.

Buržujų tarpe pakilo bruzdėjimas,
 kaikurių paraudo kaklai ir viens po
 kito ėmė kalbėti iš vietų.

— Tamsta, aš matau, dar nesi prie
 laisvų susirinkimų pripratęs,—prabilo į
 Greitakojį gretymais sėdįs kaimynas,
 kai Greitakojis ėmė kėdėje gražyties,—
 mat mūsų kolonijoj pastaruoju laiku
 nusistovėjo tam tikra tradicija, būtent,
 kiekvienas lietuvis, užėjęs susirinkiman-
 nors ir sušiltų ir pamatęs, kad jo par-
 tijos iš 6—7 žmonių dalyvauja, tik 4—
 5, laiko sau pareiga duoti panašių klau-
 simų ir visus sutrukdyti, kaip ką tik
 padarė svečias... Bet niekis,—pridėjo
 kiek pabuvus kaimynas,—vis delto jis
 paspuodėjęs nusileis ir mes šiandien
 priimsime šokią tokią rezoliuciją.

Ir, iš tikrųjų, kaimynas neapsiriko:
 sušilęs svečias greit išėjo, išėjo pirmi-
 ninkauti ir „valstietis“ studentas Bor-
 kaus-Morkus, nusileido jo vienminčiai
 ir susirinkimas galų gale nutarė išrinkti
 į mažųjų tautų susirinkimą po tris at-
 stovus nuo kiek vienos srovės, tai yra
 27 žmones, tuo tarpu kaip reikėjo tik
 dviejų. Nutarė tai išsiginčiję ištisas 7
 valandas, ką nelietuviai būtų nutarę
 per 15—20 minučių. Tiesa, tą vakarą
 lietuvių atstovai mažųjų tautų susirin-
 kime jau nebesusijė dalyvauti, bet už-
 tat laimėjo „valstiečiai“ nes jų partijos
 pateko atstovais lygiai 50% narių.

Bet susirinkimui nelemta buvo taip
 greit pasibaigti. (Ne pamanyk, gerbia-
 mas pilietė,—skaitytojų kad iš čia, kaip
 Bogorodskė atėjo „pogromščikai“, ar
 kaip Aleksiejevkoj Tautos Fondui ren-
 kant pinigų apskundė kas milicinin-
 kams ir visiems reikėjo eiti komisarija-
 tan pasiaiškinti). Ne. Salėn ėbėgo pur-

vinais batais Cibas-Rokakis ir, padėjęs
 ant pirmininko stalo kepurę, atsikreipė
 į susirinkusius, kad jis tik ką iš visuo-
 menininkų susirinkimo, kurie įgalioję
 jį pranešti, kad ir jų partija sutinkanti
 rinkti atstovus į mažųjų tautų susirin-
 kimą ir dar apskelbti, kad...

— Nereikia, nereikia, suriko visi—
 susirinkimas jau pabaigtas ir pasirašy-
 tas protokolai.

— Na kad visi nenori, tai ir nesi-
 prašyk,—sudraudė Rokakį „valstietis“
 Smolen'ė, ir Cibas pasiėmęs nuo stalo
 kepurę išėjo.

Skirstanties namo, staiga pasklido
 skaudi žinia, kad Petrapilį miręs Juo-
 zas Kubilius.

Greitakojis susigriebė už galvos ir,
 puldinėdamas nuo vienos kuopelės prie
 kitos, sustojo ties „valstiečiais“.

— Koks Kubilius?—peštelėjo jį už
 skverno vienas „valstiečių“.

— Juozas Kubilius, Juozas... Ir tam-
 sta nusiminei... Gaila, kad ši skaudi
 žinia iš tokių šaltinių, kad dar gi ir
 abejonės nebelieka.

— Tpiu! kad tave, — nusišpjoję ki-
 tas „valstietis“, — net per širdį nuėjo:
 man pasigirdo būk Kemeklis.

— Dabar laisvės metu ne kas mums
 ir Kemeklis,—buvo be pradedas trečias
 „valstietis“, bet jam niuktelėjo pašonėn
 ketvirtas, ir visi šeši nutilo.

— Dovanokite,—atsikreipė į Greita-
 kojį viena dviejų panelių „valstiečių“—
 kas jis toks Kubilius, aš gi apie jį nie-
 ko nesu girdėjęs?

— O skaisti „valstietė“, keliolika
 metų sėdėjai kalėjime?

— Aš neužsielpniau tos garbės!

— Tai, gerbiamoji, viską sužinosi
 iš laikraščių.

— Bet aš skaitau tik „Naująją Lie-
 tuvą“.

— Na tai, gerbiamoji „valstietė“,
 tikinu tamstą, kad pirmame „Naujosios
 Lietuvos“ numeryje surasite ne tik vi-
 sus svarbiuosius velionies nuopelnus,
 Lietuvai padarytus, bet ir jo paveikslą
 pagarbinsite savo akimis.

— Dabar brangus poperis,—patem-
 pė lūputes antra, dar skaistesnė „val-
 stietė“.

Parėjęs namo, Greitakojis rado ant
 stalo abu laikraščius: Lietuvių Balsą ir
 Naująją Lietuvą; bet kaip gi jis nuste-
 bo, kai, atskleides Naująją Lietuvą, ne-
 pamatė ne tik visų gerbiamojo velionies
 Juozo paveikslą, bet dargi nė vienos
 eilutės apie jį neišskaitė.

Pavalgęs vakarienės Greitakojis at-
 sigulė, bet nežinia, ar tai iš didilio
 nuovargio, ar po susirinkimo išpučių,
 ilgai negalėjo užmigti.

Tai jis skendo mintyse apie Lietu-
 vos ateitį, tai galvojo apie naująją
 „valstiečių“ partiją, tai skaitė ant pir-
 štų sroves... Pamažėl pradėjo sunkti
 blakstienos, merkties akys... Štai Dū-
 mos kvestorius nudulkėjo raitas ant
 šluotos... Gatvė, prisisegęs prie žalios
 juostos kardą, nutempė komisarijatan
 suareštę palicistą liaudininkų vadą...
 Paskui jį, drėbdamas į visas puses pur-
 vais, nubrido nešinas borakais Cibas-
 Rokakis. Pasistojęs ant stalo pradėjo
 šaudyti iš kulkosvydžio dėdukas... ir
 Greitakojis užmigo.

džiojami buvo neišmanėlių kojų. Kaip ten būtų buvę, bet dabar lietuvių su suomiais vienas rūpestis — įgyti sau pilną laisvę ir nepriklausomybę, ir gaila, kad mes ligi šiol neturėjome jokių su jais ryšių, net pažinties.

Pirmą žingsnį prie tos taip reikalingos pažinties padarė Helsinkų Lietuvių Draugija. Veiklių jos norių dėka buvo sutaisytas vakaras supažinti suomiams su Lietuva ir lietuviais, kuriame dalyvavo žymios suomių pajėgos. Poni Maila Mikkola, važinėjusi po Lietuvą ir gerai ją pažįstanti, pasakė prakalbą. Net nesuprantantieji suomių kalbos, kaip muzikos, klausėsi jos žodžių. E. Linko paskambino kelis Čiurlionies ir Šimkaus veikalus. D-ras Niemi skaitė plačią paskaitą apie Lietuvą. Kiek galima buvo numanyti iš rodomų paveikslų, kalbėtojas pradėjo iš gilumos istorijos ir baigė paskutinių laikų veikėjais. Tarp kitako turėjo dainuoti mūsų kuo ne vienintelis artistas — Petruskas. Bet, deja, jis neatvyko savo numerių atlikto. Taip ir neteko suomių universiteto salei išgirsti jo balso. Bet užtatai puikiai skambėjo Naujelio ir Šimkaus dainos, sudainuotos „Suomen Laulu“ choro, H. Klemetti vedamo. Del choro galima pasakyti tik tiek, kad, nežiūrint į kai-kurias smulkias paklaidas diktijoje, retai lietuvių dainoms tetenka matyti panašus atlikimas. Po to sveikino suomių tautą ir linkėjo, kad kuogreičiausiai išsipildytų jos troškimai, st. Matulionis ir Kerpauškaitė — Petrapilio lietuvių studentijos vardu ir M. Yčas lietuvių visuomenės vardu. Pakilusį nuo prakalbų ūpą dar labiau pakėlė choras, baigdamas vakarą „Lietuva tėvyne mūsų“ ir suomių gimnu.

Ispūdis visiems liko kuopuikiausias. Galima tikėtai palinkėti ir toliaus panašios kloties jaunajai lietuvių Helsinkų Draugijai, kuri per tokį trumpą laiką davė tokį vaisių.

E. G.

Žinios.

—:0:—

PETRAPILYJE.

Gegužės 15 d. 6 val. vakaro šaukiamas visuotinis Petrapilio garnizono lietuvių karininkų susirinkimas. Tikslas: išaiškinti būdą, kaip rinkti delegatą į lietuvių karininkų suvažiavimą ir į Lietuvių Seimą.

Steigiamasis susirinkimas. Laikinoji vyriausybė nusprendė paskubinti sušaukti Steigiamąjį Susirinkimą. Laikinoji Vyriausybė jau kvietė įvairių partijų ir tautų atstovus į komisiją, kuri išdirbs steigiamojo susirinkimo rinkimus. Kol kas tik kelios partijos atsiumė savo atstovus. Gi tautų atstovų tik vieni lenkai atsiumė — nuo „Vakaru“ krašto — atstovą A. Meistavičių. Aišku, kad jis skiriamas nuo Lietuvos lenkų. Lenkai gavę nepriklausomybę, nedalyvaus rusų steigiamajame susirinkime. Indomu taip pat, kad kitos tautos dar nesiuntė savų atstovų, o tik vieni lenkai — „Vakaru“ krašto įgalioto A. Meistavičių.

SVETUR.

Lenkai. Paskutiniu laiku vokiečių ir austrų vyriausybės tariasi del Lenkų sutvarkymo. Valstybės tarybos narių skaičius turįs būti padidintas valstybės Tarybos nurodymu turįs būti įsteigtas tam tikras kabinetas, kuris žiūrės Lenkų politikos. Be to rūpinamasi rengti valdininkus būsimajai Lenkų valstybei. Jau yra žinių, kad Lenkų regentu skiriamas ergercogas Karlas Steponas. Vokiečių spauda labai atsargiai rašo apie visus tuos faktus, savo nuomonės spauda neišreiškia.

Austruose. Austrų valstybės vidaus gyvenime ne viskas ramu. Lenkai greižtai atsikako palaikyti vyriausybę, kuri ignoruoja lenkų reikalus. Gal

jos ministeris Bobrziński ketinas atsikakyti nuo vietos. Lenkų klubo rezoliucija reikalauja sušaukti austrų reichsrato narių ir Galicijos seimo atstovų suvažiavimą Krokuve. Krokuvos universiteto profesorai aiškiai reikalauja padaryti Lenkus nepriklausomai, iš visų lenkų žemių, valstybe, kurie turi būtina turėti sau kelią į jūras.

Cekai reikalauja peržiūrėti konstituciją ir paskelbti pilną Bogemijos autonomiją.

Ukrainiečiai praneša, kad jie stosią prieš reichsratą. Ukrainiečių parlamento klubo priimta rezoliucija reiškia pasitikėjimą, kad ukrainiečiams pasiseksia, susivienijus su Rusų Ukraina ir bendrai visiems eiti prie tautos idealo-patiems savo likimą spręsti. Kuo tas viskas pasibaigs ir kokias priims formas sunku pasakyti. Bet po 10 dienų, austrų reichsratą atdarius, galima laukti visko.

Karas.

Rusų rumunų ir Kaukazo šone nieko ypatinga.

Prancūzuose. Voklerko pakalnėje prancūzai išplatino savo linijas. Šėvės apylinkėje prancūzai paėmė tris linijas vokiečių apkasų. Prancūzai paėmė imtinių 350 kareivių ir 11 aficerių. Vokiečiai darė anėpuolius, bet nieko negavo.

Anglų armotos ardo vokiečių apkasus. Vietomis anglų didžiosios armotos uždegė vokiečių šovinių sandėlius.

Italų šone. Trentino apylinkėje austrų kariuomenė labai įnirtusiai puola italų apkasus. Austrai turi daug nuostolių. Vienok italai visas užimtas linijas išlaiko ir anėpuolius atmuša. Austrai sutraukė labai daug kariuomenės. Italai paėmė daug imtinių. Į vytus nuo Garicos austrai puola „120“ kalną, italų gi kariuomenė visus puolimus atmuša.

Lietuvių pašto ir telegrafo tarnautojų organizacijos biuro ATSIŠAUKIMAS.

Draugai!

Seniau mes negalėdavome del žinomų priežasčių tarnauti savo kraštui, ir visos pašto įstaigos buvo rusų rankose. Dabar, sutrukus varžomiems pančiams, mes pasijutome laisvi. Atminkime, jog Lietuvai po karo bus reikalingi darbininkai, tad kiekvieno lietuvių priedermė grįžti tėvynėn ir darbuotis jos labui.

Draugai, mūsų nemažas būrelis, bet mes išblaškyti po plačią Rusiją, reikia kuo greičiausiai organizuoties, reikia sužinoti, kame ir kiek yra mūsų draugų.

Užjaučiančius tą darbą, prašome kreipties žinių ir visais reikalais adresu: Moskva, Mal. Palashевский пер., д. 7, кв. 14—Организационное Бюро Литовцевъ Почтово-телеграфныхъ Служащихъ.

Lietuvių Pašto ir Telegrafo Tarnautojų Organizacinio Biuro Vardu
Simanas Vaišnis, Juozas Kerys, Jadvyga Kerytė, Jonas Saikūnas.

Pranešimai.

I.

Šeštadienyje gegužės mėnesio 20 d. Ušakovo Žemietybės mokyklos salėje (už Narvos Vartų Petergofo plentas № 54), vietinis Lietuvių Mažturčių Draugijos Skyrius taiso savybės vakarėlį su šokiais. Vaidins: „Nutūk“—1 akto komedija ir „Žylė galvon“—Velnias uodedon—1 akto komedija. Po vaidinimo P. Kavaliausko vedamas choras padainuos keletą dainelių. Grynas pelnas skiriamas Lietuvių Mažturčių mokyklos už Narvos Vartų naudai. Pradžiai lygiai 6 val. vakaro, Pakvietimų galima

gaut: Lietuvių Kooperatyve Nikolskio skersgatvio, № 6, pas J. Bunevičių—Vezenbergskaja g. № 36, b. 26, pas J. Pupeikį Petergofo g. № 5, (koloniale krautuvė).

Su tikra pagarba Skyriaus Sekretorius K. Malinauskas.

II.

Lietuvių Karininkų Sąjunga gegužės 27 d. savo naudai taiso didelį koncertą mitingą Jūrininkų kadetų salėje (Университетская набер.). Platesnės žinios bus paskelbtos vėliau.

III.

Nuo Petrapilio miesto Komisijos Lietuvių Seimo rinkimams organizuoti. Susidarė Petrapilio miesto Komisija Lietuvių Seimo rinkimams organizuoti.

Komisija susidarė tokiomis pamatais, kokius nustatė Tautos Taryba.

Tuo tarpu Komisijoj jau dalyvauja šių partijų atstovai: Socijalistų - Liaudininkų—*Motiejūnas, Sondeckas, Santaros—Sruoga, Meškis, Pažangos—Grigaliūnas, Malinauskis.*

Petrapilio miestas padalinta į 12 rajonų: 1) Petrapilio pusės, 2) Naujojo Sodžiaus, 3) Vasiliaus salos, 4) Narvos Vartų, 5) Maskvos Vartų, 6) Narvos Kolomnos, 7) Miesto Centras, 8) Nevos Vartų, 9) Porochovija, 10) Ochto, 11) Vyborgo pusės ir 12) Girių. Kiekvienam rajonui sudaryta atskira Komisija, kuri ir tvarkys savo rajono rinkimus.

Be viso miesto Komisijos žinios nieks negali sudaryti naujų rajonų Komisijų.

Rinkimų diena paskirta gegužės 21 d. Rinkimų reikalais prašome kreipties: 1) A. Sruoga, Wyb. ст., Оренбургская, 11, 4. Tel. 404-75 (nuo 8 iki 4 v.); 2) J. Sondeckas, Подольская, 15. Ред. „N. Lietuva“.

Pirmininkas A. Sruoga.
Sekretorius J. Sondeckas.

Redaktorius L. Noreika.
Leidėjas Martynas Yčas.

Kar. JONAS JANKEVIČIUS Kauno gub., Pan. aps., Pumpėnų par., ieškau brolio Juozapo, seserų Onos ir Milės gim. ir paž. Dййств. Армія 2-й паркъ, 28 парк. артил. дивизиі. 5--1

Kar. RAMALDAS PRUNSKAS Zarasų aps., Papilio par., Goželiškių vienkiemio ieškau giminių ir pažįstamų. Dййств. Армія 2-й паркъ, 28 парк. артил. дивизиі Р. Прунскасу. 5--1

ALEKSANDRAS KADIS Kauno gub., Panevėžio aps., Linkavos miestelio ieškau giminių ir pažįstamų. 22 военно-дорожный отрядъ при 5 армии. 5--4

SALIOMĖJA BRAUKILAITĖ Kauno g., Ukmergės aps., Užpalių vals., Vėseikių kaimo ieškau tėvų, giminių ir pažįstamų. Петроградъ, Сапйская ул. № 4, кв. 47. 8--1

VERONIKA MĖLINAITĖ Kauno gub., Skapiškių miestelio ieško sesers Uršulės Drutaičienės giminių ir pažįstamų. Петроградъ, Литейный пр. № 15. Amerikos laikraš. prašom atsispaudinti. 5--1

JONAS BUDVYDYS Kauno gub., Raseinių aps., Švieksnos miestelio ieškau giminių ir paž. ir švogerio Juozapo Kuizino. Воронежъ, Воронежская ул. № 12, кв. 14. Ивану Будвидису. 6--1

JUOZAPAS TAMULEVIČIUS Viln. g., Trakų aps., Marcinkonių par., Zarvinių kaimo ieško brolių Domininko ir Miko gyvenančių Amerikoje. Dййств. Армія, пол. почт. контора № 4, 26 паркъ арт. дивизиі, взводъ. Юсифу Тамулевичу. 6--1

JUOZAS ŽYLIUS iš Kybartų, Suvalkų gub., ieškau seserų, gyvenančių Amerikoje. Marijonos Rastauskienės ir levos Žemaitienės ir VINCAS BYLEVIČIUS iš Vištyčių Suv. gub., ieško švogerių ir seserų gyvenančių Amerikoje Filadelfijoje—B. Address. Гор. Луга, Петроград. губ. Литовский Комитетъ. Amerikos laikraš. prašau atsispaudinti. 6--2

Balandžio 8 dieną 5 val. vakaro prapuolė JUOZAPAS DOVIDAVIČIUS sūnus 13 m. ANTANAS DOVIDAVIČIUS, išėjė stotin ir pražuvo, kas apie jį žino arba sužinotų prašom pranešti šiuo adresu: Тамбовской губ., Элатомского уѣзда, село Ясово, Юсифу Довидовичу. 7--3

JURGIS SEREIKA ieško savo brolio Matuso kareivio, giminių ir pažįstamų. Москва, Б. Симеоновская ул. Барабанный пер. № 6, кв. 4. 9--2

Kar. JUOZAS BUDRAITIS Kauno gub., Šiaulių aps., Pavandenės par., iš Labunavos. Дййств. Армія 35 Мортирный арт. дивизиі, 1 паркъ, 1 взводъ. 9--1

Kar. R. ŠALTONIS Kauno gub., Vilkmergės aps., Leliūnų par., ieškau giminių ir pažįstamų. Гор. Пенза, 137 пѣх. зап. полкъ, учебная команда. 9--1

ERNASTAS PUIGIS Kauno gub., Pan. aps., ieškau tėvų, giminių ir pažįstamų. Дййств. Армія 108 пол. почт. контора, 627 Шумскій полкъ, 4 рота, 1 взводъ, Э. Пуигису 10--1

JUOZAPAS KALINUSKAS iš Londono ieško brolio adomo Suv. gub., Vilkaviškio aps., Bartininkų valsč., Karpėjų kaimo taip pat giminių ir pažįstamų ir PETRAS KASPERAITIS ieško brolių Antano ir Juozo (iš tos pat vietos kaip ir kalinauskas); adresas: Mr. Juozas Kalinauskas № 3 Whites Gardens star. Place st. Georges street, London East England. 7--3

LIUDVIKAS BALČIUNAS Kauno g., Šiaulių aps., Pašuvio par., Mikiališkių vienkiemio ieškau Onos Bliznikos giminių ir pažįstamų. Дййств. Армія, 18 пѣх. нестроевая рота. Amerikos laikraш. prašau atsispaudinti. 7--1

PETRAS ČIGAS Kauno gub., Panev. aps., Biržų valsč., Semeniškių kaimo ieškau brolių gyvenančių Amerikoje taip pat giminių ir pažįstamų. Петроградъ, Саперный пер. № 9, кв. 9. Amerikos laikraш. prašau atsispaudinti. 14--7

PETRAS PLEPIS Kauno gub., Pan. pas., Biržų valsč., Strošių kaimo ieškau giminių ir pažįstamų. Дййств. Армія 172 пѣх. зап. полкъ, 12 рота, 2 взводъ. 13--7

M. DAILIDONIS, Kauno gub., Šiaulių aps., ieškau gim. ir pažįst. Дййств. арм., 18 инженерн. строительной дружины, 1-ый отрядъ. 235--5

ANELIJA ir LIAVUSĖ NOREIKAITĖS, Kauno gub., Šiaulių aps., Šiaduvos par., Kaulališkių kaimo, ieškom brolių Jono ir Antano Petrapilaitių gyvenančių Amerikoje, taip pat giminių ir pažįstamų. Адресъ: Петроградъ, Мойка 60, Гостинница Россіи Елионоръ Нореико. 5--4

VIATKOS SKYRIUS ieško vienklesei lietuvių mokyklai mokytojų-jos. Salygos geros. Вятка, Московская 40, Литовский Комитетъ 1--2.

Prek. ženklas
Prek. ir Pram.
Dep. patvirtintas
visok. pavid.

INKARINIS PEN-EKSELERIS

SU INKARU.

„R. I. Veiso ir K^o pirmiau F. Ad. Richterio ir K^o“ Prek. Nam. Geriausias priemonis nuo REUMATIZMO, LAUŽYMO, SUŠALIMO ir INFLUENCIJOS.

Parduodama visose gerosiose aptiekose ir aptiekos krautuvėse. SAUGOKITE IMITACIJ! Perkant prašom įsidėti mūsų APTAISUS ir FIRMA. Kalnų sąrašus ir knygeles siunčiame veltui.

„R. I. VEISO ir K^o pirmiau F. AD. RICHTERIO ir K^o“ Prek. Nam. PETRAPILIS, Mikalojaus g. № 4.